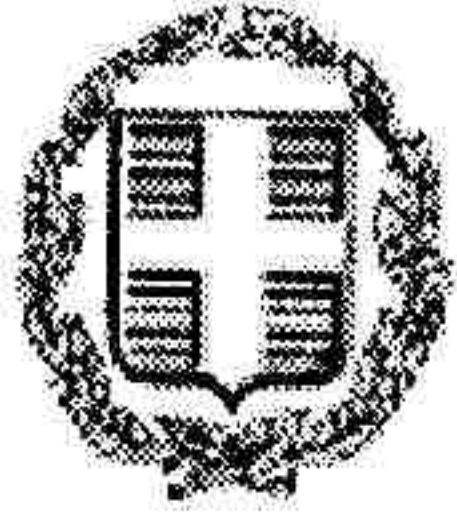

7324
17.10

14/10

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Ανάπτυξης,
Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας

Γ. Γ. ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
Ταχ. Δ/ση : Πλ. Κάνιγγος
Ταχ. Κώδικας : 101 81
Πληροφορίες : Κων/να Παπακώστα
ΤΗΛ. : 210 3837150
Email: gemporiou@gge.gr
FAX : 210 3837843

Αθήνα, 14/10/2011

Αριθ. Πρωτ.: Β13-395

ΠΡΟΣ :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα: Αναφορών (2)

ΚΟΙΝ.:
-Βουλευτή κ.
Φ. Παρασύρη.

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Αναφορά του Βουλευτή κ. Φ. Παρασύρη.

Σχετ.: Αναφορά 7324/01-08-2011.

Απαντώντας στην παραπάνω Αναφορά, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Φ. Παρασύρης, σχετικά με δημοσίευμα της εφημερίδας «**Νέα Κρήτη**» που αναφέρεται στο σχέδιο νόμου για τις πτωχεύσεις και τις προ-πτωχεύσεις, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα :

Σε κάθε περίοδο, αλλά ιδιαίτερα σε περίοδο οικονομικής κρίσης, είναι ιδιαίτερα σημαντικό να δίνεται μια δεύτερη ευκαιρία στις επιχειρήσεις που για οποιονδήποτε λόγο βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία. Κοινωνικά είναι σημαντική η παροχή δεύτερης ευκαιρίας επειδή διασώζονται θέσεις εργασίας, τόσο στην ίδια την επιχείρηση, όσο και σε άλλες επιχειρήσεις (προμηθευτές, εμπορικούς αντιπροσώπους κλπ.) που συναλλάσσονται με αυτήν. Επίσης είναι οικονομικά σημαντική καθώς δεν χάνεται η άυλη αξία της επιχείρησης και επειδή δεν διακόπτεται η παραγωγική της δραστηριότητα. Επιπλέον η διάσωση επιχειρήσεων μπορεί να βοηθήσει και στην προσέλκυση επενδύσεων, αφού μπορεί να είναι ελκυστικότερο για τον επενδυτή να ξεκινήσει την επένδυσή του με βάση μια υφιστάμενη επιχείρηση που χρειάζεται ρευστότητα για να διασωθεί και να αναπτυχθεί, παρά να ξεκινήσει από το μηδέν.

Η διάσωση της επιχείρησης απετέλεσε εκπνεφρασμένο στόχο και του Πτωχευτικού Κώδικα, ο οποίος όμως επιχείρησε να τον επιτύχει κυρίως στο πλαίσιο της πτωχεύσεως, ιδίως με τον θεσμό του σχεδίου αναδιοργάνωσης. Ωστόσο σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σε άλλες χώρες, οι οικονομικές και κοινωνικές αντιλήψεις στη χώρα μας συνδέουν την πτώχευση με την εκκαθάριση με αποτέλεσμα οι απόπειρες αναδιοργάνωσης στο πλαίσιο της πτώχευσης να υπονομεύονται από την απαξίωση της επιχείρησης στα μάτια των πελατών και προμηθευτών της. Επιπλέον η πτώχευση έχει πολλές και δυσμενείς έννομες συνέπειες για τον οφειλέτη, όπως είναι η λήξη συμβάσεων, η ανάκληση διοικητικών αδειών, η ενεργοποίηση ρητρών απώλειας δικαιωμάτων κλπ.

Ο Πτωχευτικός Κώδικας που ίσχυε μέχρι σήμερα προέβλεπε για το προ-πτωχευτικό στάδιο, τη διαδικασία της συνδιαλλαγής, χωρίς όμως η συμφωνία που απορρέει από αυτή τη διαδικασία να δεσμεύει τους μη συναινούντες πιστωτές. Έτσι, δημιουργείται αυτό που στην οικονομική επιστήμη αποκαλείται «πρόβλημα της συλλογικής δράσης». Δηλαδή, ακόμη και αν όλοι οι πιστωτές αναγνωρίζουν ότι μια ρύθμιση των απαιτήσεών τους που θα διασώσει τον οφειλέτη θα είναι προς το συλλογικό συμφέρον, κάθε ένας χωριστά μπορεί να ελπίζει ότι οι λοιποί πιστωτές θα υποστούν το κόστος της ρύθμισης και θα εξυγιάνουν την επιχείρηση του οφειλέτη, χωρίς όμως ο πιστωτής αυτός να υποστεί τις θυσίες της ρύθμισης. Για το λόγο αυτό παρατηρείτο ότι, ενώ μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων εισερχόταν στις διαδικασίες των άρθρων 99 επ., πολύ λίγες επιτύγχαναν συμφωνία με τους πιστωτές τους και πραγματική εξυγίανση.

Προκειμένου να καταστεί πιο αποτελεσματική η εξυγίανση κατά την προπτωχευτική διαδικασία το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας προέβη στην ψήφιση του Ν. 4013/2011 (ΦΕΚ Α' 204) «ΣΥΣΤΑΣΗ ΕΝΙΑΙΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ - ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΤΟΥ ν. 3588/2007 (ΠΤΩΧΕΥΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ) - ΠΡΟΠΤΩΧΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΞΥΓΙΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ».

Μεταξύ των καινοτόμων ρυθμίσεων του σχεδίου νόμου περιλαμβάνεται και η χορήγηση μεγαλύτερης δυνατής ευελιξίας ως προς την κατάρτιση της συμφωνίας. Συγκεκριμένα δίνεται, κατά το γαλλικό πρότυπο, η δυνατότητα να καταλήξουν οφειλέτης και δανειστές σε συμφωνία χωρίς επίσημη διαδικασία διαπραγματεύσεων, με εμπιστευτικές διαπραγματεύσεις, ώστε να αποφεύγεται όπου είναι εφικτό (συνήθως όταν οι δανειστές είναι λίγοι και συνεργάζονται μεταξύ τους) η δημιουργία αβεβαιότητας ως προς την επιβίωση της επιχείρησης που συνεπάγεται σήμερα η υπαγωγή σε διαδικασία συνδιαλλαγής.

Στην περίπτωση που επιλέγεται η διαδικασία επίσημης διαπραγμάτευσης στο πλαίσιο της διαδικασίας εξυγίανσης δίνονται δύο δυνατότητες - είτε να συνάπτουν τη συμφωνία απευθείας οι πιστωτές, είτε να συγκαλείται συνέλευση των πιστωτών. Η δεύτερη, πιο "βαριά" διαδικασία αναμένεται ότι θα χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις που υπάρχει πληθώρα πιστωτών που είναι δύσκολο να συντονιστούν διαφορετικά.

Ως προς το περιεχόμενο της συμφωνίας εξυγίανσης δίνεται ευρύτατη διακριτική ευχέρεια στα μέρη με ενδεικτική δυνατότητα χρήσης διαφόρων μέτρων από τα πιο ήπια (π.χ. απλή παράταση του χρόνου αποπληρωμής υποχρεώσεων) μέχρι τα πιο δραστικά (π.χ. κεφαλαιοποίηση των χρεών ή και μεταβίβαση της επιχείρησης), ώστε να καλύπτονται κατά το δυνατό όλες οι περιπτώσεις ανάλογα με την έκταση του προβλήματος της επιχείρησης.

Η ανάγκη της διάσωσης της επιχείρησης δεν έρχεται σε σύγκρουση, αλλά αντίθετα συμπλέει με τα συμφέροντα των πιστωτών, αφού κατά κανόνα οι πιστωτές θα ικανοποιηθούν περισσότερο από μια λειτουργούσα επιχείρηση, από ό,τι θα ικανοποιούνταν από την αναγκαστική πώληση των περιουσιακών της στοιχείων. Ως ασφαλιστική δικλείδα της διαφύλαξης των δικαιωμάτων των πιστωτών τίθεται ως κριτήριο της διαδικασίας εξυγίανσης το να μη παραβλάπτεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών.

Για την αποφυγή άδικων αποτελεσμάτων ο νόμος θέτει ασφαλιστικές δικλείδες. Ενδεικτικά προβλέπεται ότι με βάση τη συμφωνία πρέπει οι πιστωτές να μην περιέρχονται σε χειρότερη θέση από αυτήν στην οποία θα βρίσκονταν αν ο οφειλέτης πτώχευε και πρέπει να τηρείται η αρχή της ισότητας μεταξύ πιστωτών που βρίσκονται στην ίδια θέση.

Επιπλέον, ενώ θεσμοθετείται η δέσμευση του Δημοσίου και των φορέων κοινωνικής πρόνοιας από τη συμφωνία συνδιαλλαγής, ως απαραίτητη προϋπόθεση επιτυχίας αυτής, λαμβάνονται υπόψη και διασφαλίζονται τα συμφέροντά τους μέσα από την υποχρεωτική κλήτευσή τους στην οικεία διαδικασία.

Η διάσωση της επιχείρησης δεν σημαίνει αναγκαία και τη διάσωση του φορέα της - του επιχειρηματία. Αυτό θα ήταν αντίθετο με την οικονομική λογική, αφού στην περίπτωση της επιτυχίας της επιχείρησης ο επιχειρηματίας καρπώνεται τα κέρδη και συνεπώς πρέπει κατά κύριο λόγο να υφίσταται από την άλλη πλευρά τις οικονομικές συνέπειες της αποτυχίας. Και κοινωνικά όμως μπορεί να είναι άδικη η διάσωση του επιχειρηματία σε βάρος των πιστωτών που συχνά είναι περισσότερο άξιοι προστασίας (π.χ. εργαζόμενοι, προμηθευτές, ασφαλιστικά ταμεία κλπ.). Είναι λοιπόν ενδεχόμενο η διάσωση της επιχείρησης να

συνεπάγεται την απώλεια του ελέγχου της από τον επιχειρηματία, όπως θα συμβαίνει όταν η διάσωση θα γίνεται με μεταβίβαση της επιχείρησης ή με κεφαλαιοποίηση χρεών.

Τέλος, επανέρχεται ο θεσμός της ειδικής εκκαθάρισης για τις περιπτώσεις στις οποίες η επίτευξη συμφωνίας εξυγίανσης δεν είναι μεν δυνατή αλλά υπάρχει πιθανότητα διάσωσης της επιχείρησης μέσω της πώλησης του συνόλου ή λειτουργικών τμημάτων αυτής.

Για τη διαμόρφωση του σχεδίου νόμου ελήφθησαν υπόψη αιτήματα των εκπροσώπων των κοινωνικών φορέων και ενσωματώθηκαν πολλές από τις παρατηρήσεις και βελτιωτικές προτάσεις που κατέθεσαν οι συνάδελφοι βουλευτές τόσο κατά την επεξεργασία στη Διάρκη Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, όσο και κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια.

Συγκεκριμένα, το απαιτούμενο για την υπαγωγή στη διαδικασία παράβολο μειώθηκε για κάθε κατηγορία οφειλέτη.

Επιπλέον, προκειμένου να διαφυλαχθεί η αποτελεσματικότητά των Επιτροπών Διακανονισμού για τις εμπορικές μισθώσεις και να αποτρέπεται η καταχρηστική άσκηση αναφορών, καθορίστηκε ως απαραίτητη προϋπόθεση η παρέλευση διετίας από την έναρξη της μίσθωσης ή της τελευταίας οικειοθελούς ή δικαστικής μείωσης ή προηγούμενης αναφοράς στην Επιτροπή για την ίδια μίσθωση καθώς και η προηγούμενη έγγραφη πρόσκληση προς την άλλη πλευρά για αναπροσαρμογή, χωρίς ανταπόκριση.

Αναφορικά με την αρμοδιότητα των Επιτροπών, βάσει της αρχής της ίσης μεταχείρισης, το Υπουργείο έκρινε σκόπιμο να μην εξαιρούνται οι κατηγορίες μισθώσεων μικρού ύψους.

Τέλος, ο νόμος προβλέπει ρητά τη διαδικασία ανάδειξης του εκπρόσωπου των μισθωτών στην Επιτροπή και οι επαγγελματικοί και κοινωνικοί φορείς οφείλουν να μεριμνήσουν προς τούτο.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ

ΚΩΝ/ΝΑ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΞΥΝΙΔΗΣ